THEOLOGISCHE SAMMELHANDSCHRIFT
12. bis 13. Jh.
Seite 117r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26453
Copyright: Admont, Benediktinerstift

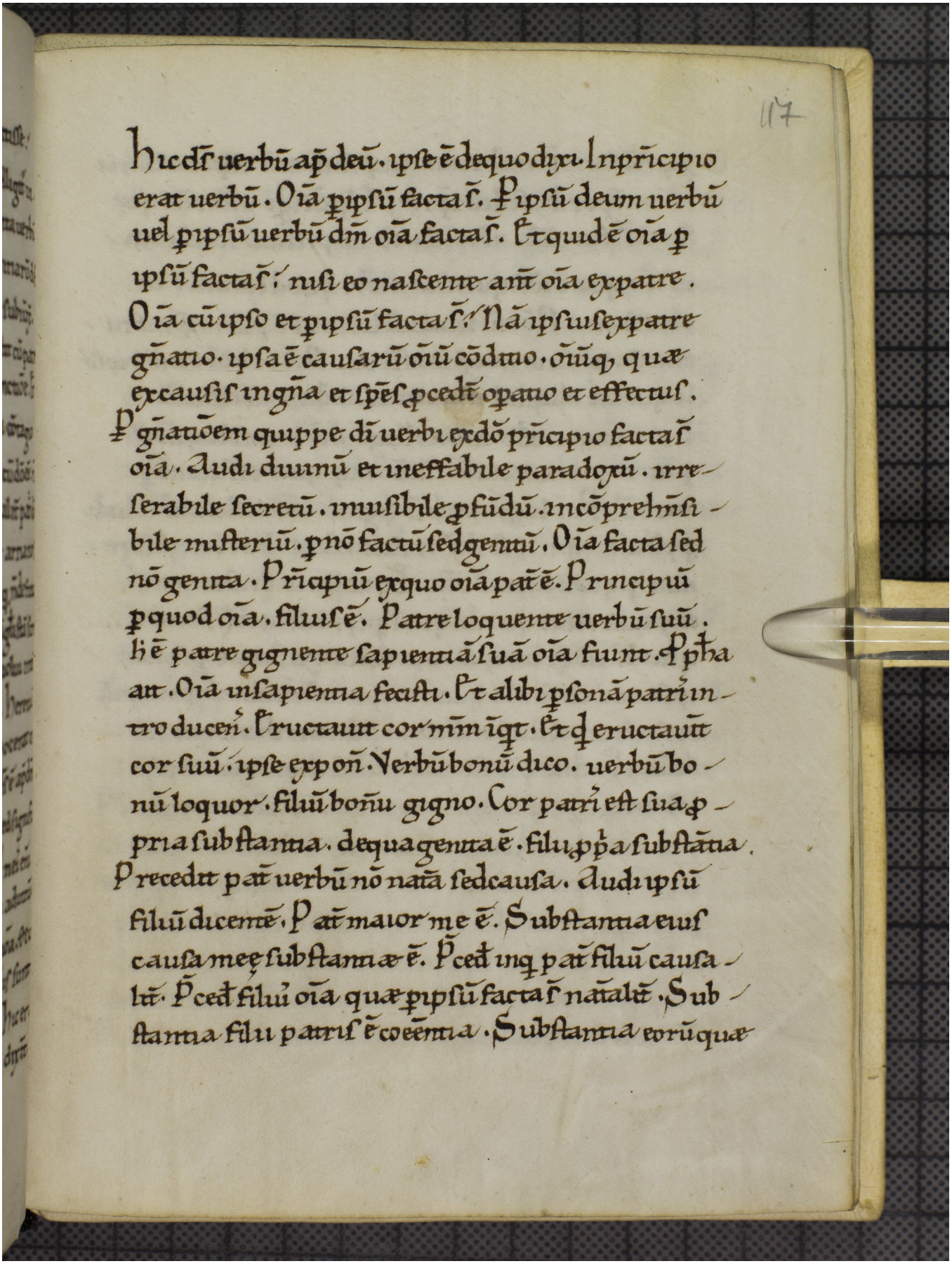

Hic dr̄ uerbū ap̄ deū. ipse ē de quo dixi. In prīcipio
erat uerbū. Oīa ꝑ ipsū facta s̄. Ꝑ ipsū deum uerbū
uel ꝑ ipsū uerbū dm̄ oīa facta s̄. Et quid ē oīa ꝑ
ipsū facta s̄? nisi eo nascente ant̄ oīa ex patre.
Oīa cū ipso et ꝑ ipsū facta s̄? Nā ipsius ex patre
gn̄atio. ipsa ē causarū oīū cōditio. oīūq; quæ
ex causis in gn̄a et spēs ꝓcedt̄ opatio et effectus.
Ꝑ gn̄atiōem quippe dī uerbi ex dō prīcipio facta s̄
oīa. Audi diuinū et ineffabile paradoxū. irre-
serabile secretū. inuisibile ꝓfūdū. incōprehn̄si-
bile misteriū. ꝑ nō factū sed genitū. Oīa facta sed
nō genita. Prīcipiū ex quo oīa pat̄ ē. Principiū
ꝑ quod oīa. filius ē. Patre loquente uerbū suū.
h ē patre gignente sapientiā suā oīa fiunt. Ꝓpha
ait. Oīa in sapientia fecisti. Et alibi ꝑsonā patri in-
troducens. Eructauit cor mm̄ īqt. Et q̄ eructauit
cor suū. ipse exponē. Verbū bonū dico. uerbū bo-
nū loquor. filiū bonū gigno. Cor patri est sua ꝓ-
pria substantia. de qua genita ē. filii ꝓpa substātia.
Precedit pat̄ uerbū nō natā sed causa. Audi ipsū
filiū dicentē. Pat̄ maior me ē. Substantia eius
causa meę substantiæ ē. Pcedt̄ inq̄ pat̄ filiū causa-
lit̄. Pcedt̄ filiū oīa quæ ꝑ ipsū facta s̄ natalit̄. Sub-
stantia filii patris ē coeēntia. Substantia eorū quæ